

væsenet ind under det nye Ministerium, burde man ogsaa lægge Nationalbanken der ind under. Ja, ganske vist er Nationalbanken en saa vigtig Faktor indenfor Erhvervslivet, at noget kunde tale for det, men der er mange andre Forhold, der paa den Maade kunde bringes i Forbindelse med Handelsministeriet, som ikke i egentlig Forstand høre ind derunder, og jeg tror ikke, at Nationalbanken i egentlig Forstand hører der ind under, den hører rettest hjemme under Justitsministeriet og bør blive under dette. Der har været sagt, at ogsaa noget kunde tale for, at Forsikringspørgsmaal blev lagte ind under Handelsministeriet; man er havnet ved at lade Søforsikringen komme ind derunder, medens den øvrige Forsikring bliver under de to andre Ministerier, hvor den nu er. — Endvidere har der været Tale om Lodsvæsenet og Redningsvæsenet, som hidtil have sorteret under Marineministeriet; der knytter sig saa store kommercielle Interesser til Lodsvæsenet, som i overvejende Grad benyttes af Handelen, at der var nogen Grund til, at det kom ind under Handelsministeriet. Men paa den anden Side sidder Marineministeriet fra gammel Tid inde med et saadant Maskineri paa dette Omraade, at det ikke vil blive saa let at skille det ud fra Marineministeriet, og man vil ogsaa kunne være sikker paa, at Interesserne ville blive godt varetagne der, idet man selvfølgelig haaber, at det nye Ministerium paa dette som paa saa mange andre Omraader vil blive raadspurgt, naar det drejer sig om Fastsættelsen af Lodstakster og den mere kommercielle Side af Sagen. — At Havnevæsenet forbliver under Ministeriet for offentlige Arbejder, har man anset for givet, uagtet Erhvervslivets Interesser ogsaa der ere særlig berørte. Endelig maa Konsulatvæsenet efter den nye Ordning, der er truffen i Aar, blive under Udenrigsministeriet, idet denne Ordning netop gaar ud paa et meget nøjere og ganske anderledes intimt Samarbejde mellem Gesandtskaberne og Konsulaterne, end der hidtil har fundet Sted, og derfor vilde der være noget ulogisk i paa det nuværende Tidspunkt at skille dem ud fra hinanden igen og derved splitte det Arbejde, som nu er paabegyndt fra Udenrigsministeriets Side. Man vil selvfølgelig ogsaa fra Udenrigsministeriets Side raadføre sig med Handelsministeriet angaaende de kommercielle Interesser her. I det hele taget tror jeg, at den Side af det nye Ministeriums Virksomhed, der findes udtrykt i Slutningen af den kgl.

Resolution, nemlig at Handelsministeriet vil have „den Opgave ved Samvirken med de øvrige Ministerier at oplyse for disse og henlede deres Opmærksomhed paa, hvilke Interesser der fra Næringslivets Side kunde ønskes varetaget ved Behandlingen af de under dem sorterende Sager“, er af fuld saa stor Vigtighed som alle de andre Resortsager, der ere lagte under Ministeriet, idet Ministeriet derved saa at sige faar en Opgave som teknisk Konsulent for de andre Ministerier med Hensyn til alt, hvad der vedrører Handelens, Søfartens og Industriens kommercielle Side.

Jeg tror her at have sagt, hvad jeg ønsker at udtale, og haaber paa det høje Tings Medvirkning til, at Lovforslaget kan blive ført igennem saa hurtigt som muligt.

Pagh: Det er ingenlunde min Mening, naar jeg nu tager Ordet, at ville lægge det foreliggende Lovforslag Hindringer i Vejen. Jeg agter tværtimod at stemme for det, men jeg kan dog ikke ved denne Lejlighed tilbageholde nogle Bemærkninger.

Spørgsmaalet om Oprettelsen af et særligt Ministerium for Handel og Søfart har jo længe staaet paa Dagsordenen. Ønskerne i den Retning fik et Udtryk ved en Henvendelse til Regeringen for tre Aar siden, hvori man begærede et saadant Ministerium oprettet med tre forskellige Departementer, et for Handel, et for Industri og et for Søfart. Man motiverede Henvendelsen den Gang med, at det, der var Hovedsagen for disse Erhverv, det var at blive repræsenteret i selve Regeringen, med andre Ord, at man fik et ansvarligt Ministerium for disse Erhverv, hvis Indehaver trods skiftende Tider og muligt vekslende økonomisk-politiske Anskuelser altid vilde have den særlige Pligt og Opgave under stadig Forbindelse og nært Samarbejde med Erhvervenes Organisationer at være Talsmand for og i selve Regeringen varetage de for det hele Land saa betydningsfulde Interesser, som disse Erhverv nu en Gang repræsenterer. Det, man altsaa ønskede, var ikke en Omlægning af de forskellige Forretninger fra det ene Ministerium til det andet, men det var at faa i Regeringen en ansvarlig Raadgiver for disse Interesser, paa samme Maade som Landbruget allerede adskillige Aar i Forvejen havde faaet sin særlige Repræsentant i Ministeriet. De Ønsker, der ved den Lejlighed kom frem, ville jo nu blive opfyldte for Handelens og Søfartens Vedkommende, men jeg beklager meget, at hvad Haandværk og Industri havde ønsket, ikke vil ske Fyldest. Jeg vil sna-